

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219200972
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219200972.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v spore žalobcu UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., IČO: 649 48 242, Želetavská 1525/1, 140 92 Praha - Michle, Česká republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 251 336, Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, zastúpeného HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom Červeňova 14, 811 03 Bratislava, proti žalovanému S. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX R., zastúpenému Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, so sídlom Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 12C/24/2019-212 zo dňa 12. decembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd, ako súd prvej inštancie, rozhodol tak, že určil, že Kúpna zmluva V-XXX/XXXX zo dňa 21.05.2018, v znení Dodatku zo dňa 25.06.2018, ktorú žalovaný uzatvoril s predávajúcim O. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX R., v časti v ktorej došlo prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve predávajúceho na žalovaného, zapísaným na LV č. XXXX, nachádzajúcim sa v katastrálnom území R., obec R., okres R. P., parcely registra "C", parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 417 m², parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 139 m², parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 17 m², parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 17 m², parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 540 m², všetko v spoluvlastníckom podiele 1; ďalej zapísaným na LV č. XXXX, nachádzajúcim sa v katastrálnom území R., obec R., okres R. P., rodinný dom, súpisné číslo X vo R., stojaci na parcelách č. XXXX/X a XXXX/X, parcely registra „C“, v spoluvlastníckom podiele 1; je voči žalobcovi právne neúčinná. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca ako veriteľ a spoločnosť FALCOM TRADE s.r.o., so sídlom Hontianska 4, 936 01 Šahy, IČO: 36 642 843 ako dlžník, uzatvorili dňa 13.06.2016 Zmluvu o kontokorentnom úvere číslo: XXXXXX/CORP/XXXX v znení dodatku č. 1 k zmluve o kontokorentnom úvere č.: XXXXXX/CORP/XXXX zo dňa 13.06.2017 a dodatku č. 2 k zmluve o kontokorentnom úvere č.: XXXXXX/CORP/XXXX zo dňa 13.06.2018. Žalobca na základe Zmluvy o úvere poskytol spoločnosti úverový limit vo výške 73.000,- Eur. Uspokojenie pohľadávky žalobcu a splnenie záväzku spoločnosti, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere, bolo najprv zabezpečené

blankozmenkou, ktorá bola vydaná na základe Dohody o vydaní a blankozmenky uzavretej dňa 13.06.2016 u žalobcu pod číslom XXXXXXXA/CORP/XXXX. Táto blankozmenka zo dňa 13.06.2016 bola žalobcom vrátená dňa 22.06.2018 vystaviteľovi ako dlžníkovi (FALCON TRADE, s.r.o.), z dôvodu, že došlo k nahradeniu blankozmenky ručiteľským záväzkom spoločníkov spoločnosti v zmysle doplneného bodu 6.3 zmluvy kontokorentnom úvere (Dodatok č. 2 zo dňa 13.06.2018). Ručiteľia 1/ O.. M. G., nar.: XX.XX.XXXX a 2/ O.. A. C., nar. XX.XX.XXXX (spoločníci a konatelia spoločnosti), na základe Dohody o ručení č.: XXXXXXXB/CORP/XXXX zo dňa 13.06.2018 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou a ručiteľmi, vyhlásili, že ak spoločnosť voči žalobcovi nesplní záväzok určený v úvodných ustanoveniach dohody, uspokojia žalobcu ako ručiteľia v celom rozsahu spoločnosťou nesplneného záväzku. Nakoľko si spoločnosť neplnila svoje záväzky vyplývajúce jej zo Zmluvy o úvere riadne a včas, žalobca podaním zo dňa 02.10.2018: „Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzva na úhradu celého zostatku úveru“ v súlade s ustanoveniami čl. IX ods. 9.2.1. a ods. 9.2.3. písm. a) a b) Obchodných podmienok vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 05.10.2018 a vyzval spoločnosť na úhradu celého zostatku úveru. Keďže Spoločnosť aj napriek výzve žalobcu dlžnú pohľadávku neuhradila v stanovenej lehote, žalobca podaním zo dňa 08.11.2018: „Výzva ručiteľovi na úhradu záväzku“, vyzval ručiteľov na zaplatenie dlžnej sumy. Nakoľko pohľadávka žalobcu nebola spoločnosťou a ručiteľmi uhradená, pristúpil žalobca k jej vymáhaniu súdnou cestou a to podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 25.04.2019, ktorým sa domáha, aby Okresný súd Banská Bystrica zaviazal spoločnosť a ručiteľov zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vo výške 74.045,62 Eur s príslušenstvom. Konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn.: 33Up/538/2019, nie je k dnešnému dňu právoplatne skončené. Ručiteľ O.. A. C. a jeho manželka Y. C., uzatvorili dňa 21.05.2018 Kúpnu zmluvu V-XXX/XXXX, na základe ktorej previedli nehnuteľnosti v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, zapísané na LV č. XXXX a nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve ručiteľa na LV č. XXXX a LV č. XXXX, všetko pre k. ú. a obec R. na žalovaného - S. C., nar. XX.XX.XXXX, za kúpnu cenu 15.000,- Eur za byt (LV č. XXXX) a 5.000,- Eur za nehnuteľnosti na LV č. XXXX a XXXX (pozemky a rodinný dom). Kúpna cena bola vyplatená v hotovosti. Vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 02.07.2018. Ručiteľ O.. A. C. a jeho manželka Y. C., uzatvorili dňa 21.05.2018 Kúpnu zmluvu V-XXXX/XXXX, na základe ktorej previedli nehnuteľnosti v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, zapísané na LV č. XXXX, pre k. ú. a obec R. na žalovaného - S. C., nar. XX.XX.XXXX, za kúpnu cenu 15.000,- Eur. Kúpna cena bola vyplatená v hotovosti. Predmetom prevodu vlastníckeho práva bol byt, spoluvlastnícky podiel na pozemku a spoločných častiach a zariadeniach domu. Vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 18.06.2018. V čase uzatvorenia dohody o ručení, ručiteľ O.. A. C. nebol vlastníkom iných hnuiteľných a nehnuteľných vecí, z ktorých by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu. Manželka ručiteľa Y. C., mu neudelila súhlas s tým, aby ako spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným mohol ručiť za záväzky spoločnosti FALCON TRADE, s.r.o. aj nehnuteľným majetkom, ktorý patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Spoločnosť FALCOM TRADE, s.r.o. v čase uzavretia dohody o ručení vlastnila len dve motorové vozidlá J. I. a Q. S. X, žiadne iné hnuiteľné a nehnuteľné veci nevlastnila.

3. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z ust. § 42 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) ohľadne právnej úpravy odporovateľnosti právneho úkonu.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že spoločnosť FALCOM TRADE, s. r. o. v čase uzavretia dohody o ručení vlastnila len dve motorové vozidlá J. I. a Q. S. X, žiadne iné hnuiteľné a nehnuteľné veci nevlastnila. Ručiteľ O.. A. C. nemal vo výlučnom vlastníctve hnuiteľné a nehnuteľné veci (vlastnil len 1/2 - icu nehnuteľnosti na LV č. XXXX a XXXX pre k. ú. a obec R., ktoré previedol na žalovaného za sumu 5.000,- Eur) relevantné na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Vo svojej výpovedi ručiteľ uviedol, že dohodu o ručení si v čase jej podpisu neprečítal, prečítal si ju až následne. Dohodu o ručení podpísal preto, pretože v tom čase považoval spoločnosť za fungujúcu, nerátal s tým, že môže nastať situácia, že by si banka z titulu tejto dohody mohla voči nemu uplatňovať nejaké nároky. Tiež uviedol, že pre svoje osobné a zdravotné problémy sa na riadení spoločnosti od roku 2015 nepodieľal, úver vybavoval jeho spoločník O.. M. G.. O problémoch v spoločnosti sa dozvedel až v januári 2019. Súd bol toho názoru, že povinnosťou ručiteľa bolo pred podpisom dohody o ručení si ju prečítať a tiež oboznámiť sa so stavom spoločnosti FALCOM TRADE, s.r.o.. Pokiaľ to ručiteľ neurobil a dohodu o ručení podpísal, tak nezodpovedne a v rozpore s dobrými mravmi ohrozil majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd potom ručiteľský záväzok O.. A. C. na základe Dohody o ručení zo dňa 13.06.2018, ktorým sa ako spoločník spoločnosti FALCOM TRADE, s.r.o. zaručil za splnenie záväzkov spoločnosti vo výške 74.045,62 Eur, považoval za absolútne

neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a to v časti, v ktorej sa ručiteľ zaviazal ručiť nehnuteľným majetkom v bezpodielovom spoluvlastníctve ručiteľa a jeho manželky. Súd preto zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal neúčinnosti kúpnej zmluvy V-XXX/XXXX zo dňa 21.05.2018 v znení Dodatku zo dňa 25.06.2018, ktorú žalovaný uzatvoril s predávajúcim O.. A. C. a Y. C. a to v časti, v ktorej došlo k prevodu nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve vlastníctve predávajúcich na žalovaného, zapísaným na LV č. XXXX pre k. ú. a obec R. a v časti, v ktorej sa žalobca domáhal neúčinnosti Kúpnej zmluvy V-XXXX/XXXX zo dňa 21.05.2018, ktorú žalovaný uzatvoril s predávajúcim O.. A. C. a Y. C., na základe ktorej došlo k prevodu nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve vlastníctve predávajúcich na žalovaného, zapísaným na LV č. XXXX pre k. ú. a obec R..

5. V časti, v ktorej sa ručiteľ O.. A. C. zaviazal ručiť majetkom vo svojom podielovom spoluvlastníctve, súd tento právny úkon považoval za platný, pričom došiel k záveru, že úmyslom dlžníka O.. A. C. bolo ukrátiť uspokojenie žalobcovej vymáhateľnej pohľadávky, preto súd určil, že Kúpna zmluva V-XXX/XXXX zo dňa 21.05.2018, v znení Dodatku zo dňa 25.06.2018, ktorú žalovaný uzatvoril s predávajúcim O.. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX R., v časti v ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve predávajúceho na žalovaného, zapísaným na LV č. XXXX, nachádzajúcim sa v katastrálnom území R., obec R., okres R. P., parcely registra "C", parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 417 m², parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 139 m², parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 17 m², parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 17 m², parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 540 m², všetko v spoluvlastníckom podiele 1; ďalej zapísaným na LV č. XXXX, nachádzajúcim sa v katastrálnom území R., obec R., okres R. P., rodinný dom, súpisné číslo X vo R., stojaci na parcelách č. XXXX/X a XXXX/X, parcely registra „C“, v spoluvlastníckom podiele 1; je voči žalobcovi právne neúčinná.

6. O trovách konania okresný súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 2 CSP (zák. č. 160/2015 CSP ďalej len „CSP“) pričom na čiastočný úspech strán rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

7. Proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca. Závery okresného súdu, na základe ktorých v časti okresný súd žalobu zamietol, a to vo vzťahu k nehnuteľnostiam týkajúcich sa bezpodielového spoluvlastníctva manželov O.. A. C. a Y. C., kde podľa názoru súdu prvej inštancie je ručiteľské vyhlásenie O.. A. C. v časti, v ktorej sa zaviazal ručiť nehnuteľným majetkom v bezpodielovom spoluvlastníctve, absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, považoval žaloba za svojvoľné a v rozpore s reálnym skutkovým stavom. Poukázal na ust. § 145 ods. 2 a § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých došiel k záveru, že ak ide o manžela, ktorý sa právnym úkonom zaviazal neplniť svoje záväzky, môže sa veriteľ domáhať aj uspokojenia aj s majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to aj v prípade, ak konajúci manžel nemal na svoje konanie súhlas druhého manžela. Ak sa právny úkon, ktorým jeden z manželov prevzal ručiteľský záväzok, sa netýka spoločných vecí, nevzťahuje sa na neho ustanovenie ust. § 145 Občianskeho zákonníka. K ručiteľskému záväzku jedného z manželov preto nie je potrebný súhlas druhého manžela. Pri prípadnom vymáhaní ručiteľského záväzku jedného z manželov, bude veriteľ môcť dosiahnuť uspokojenie aj zo spoločného majetku manželov v zmysle § 147 Občianskeho zákonníka, preto nemožno z toho vyvodzovať, že prevzatie ručiteľského záväzku je záležitosťou, ktorá (ako nie bežná) vyžaduje pre svoju platnosť súhlas druhého manžela (R 61/1973, R 71/1944). Prevzatím ručiteľského záväzku jedným z manželov totižto vzniká záväzok len tomuto manželovi, pričom nejde o právny úkon, ktorý by bolo možné charakterizovať ako dispozíciu so spoločnou vecou alebo výkon správny spoločných vecí oboch manželov. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že ústavný súd SR v náleze sp. zn. I.ÚS 26/2010, na ktorý poukázal súd prvej inštancie, nevyslovil neplatnosť konkrétneho právneho úkonu, ale dospel k záveru, že sťažovateľovi bolo porušené jeho ústavné právo prílišne formalistickým postupom dovolacieho súdu, pričom ústavný súd zároveň zdôraznil potrebu individuálneho skúmania okolností každého jednotlivého prípadu. Podľa názoru žalobcu v danom súdenom prípade dospel Ústavný SR k názoru, že pristúpenia k záväzku jedným z manželov bez súhlasu druhého manžela, je dôvodné posudzovať ako absolútne neplatný právny úkon, pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko jedným zámerom pristupujúceho dlžníka bolo, aby dlžnú pohľadávku bolo možné uspokojiť aj z majetku patriaceho do BSM manželov. Uvedená situácia je však odlišná v danom konkrétnom prípade, čo podľa názoru žalobcu spôsobuje nemožnosť paušálnej aplikácie právneho názoru prezentovaného ústavným súdom. Žalobca upriamil pozornosť na to, že na začatie podnikateľskej činnosti použil O.. A. C. majetok

patriaci do BSM, čo uviedol sám svedok vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 12.12.2019 a čo potvrdila aj jeho manželka svojou výpoveďou. Tiež uviedla, že so začatím podnikania svojho manžela nikdy nevyslovila súhlas, a taktiež nenamietala ani použitie spoločného majetku na začatie tohto podnikania. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. § 148a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca zdôraznil aj skutočnosť, že manželka A. C. počas trvania manželstva skoro nikdy nepracovala a životné potreby celej rodiny boli uhrádzané výhradne z výnosov jeho podnikania. Účasť O.. A. C. v spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o. nemala len povahu majetkových práv, ale povahu reálneho vykonávania podnikateľskej činnosti, keďže vystupoval od založenia spoločnosti nielen ako jeden zo spoločníkov, ale aj ako jeden z konateľov. V tejto súvislosti žalobca poukázal na relevantné ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 2 ods. 2, § 56 ods. 1 a nasl., § 114 ods. 1 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov), ako aj ustanovenia Živnostenského zákona (zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní /Živnostenský zákon/ v znení neskorších predpisov). Podľa názoru žalobcu preto činnosť O.. A. C. v obchodnej spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o. bolo potrebné posudzovať ako jeho podnikanie. Na základe uvedenej skutočnosti mal žalobca za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nedostatočným a nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom na základe takto zisteného skutkového stavu predmetnú vec nesprávne právne posúdil, preto navrhol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si žalobca uplatnil trovy konania.

8. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 09.03.2020 k odvolaniu žalobu uviedol, že žalobca prostredníctvom nesprávnej interpretácie § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol právny názor, že pohľadávku jedného z manželov možno uspokojiť aj s majetku patriaceho do BSM. Žalobca však opomenul vo svojej interpretácii uviesť, že ust. § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka je aplikovateľné až v štádiu vykonávacieho konania, preto pokiaľ žalobca nemá v rukách vykonateľný exekučný titul je zbytočné argumentovať týmto ustanovením. Žalobca tiež v odvolaní účelovo si prispôbil výpoveď svedkyne - manželky žalovaného a nepravdivo tvrdí, že pri svojej výpovedi uviedla, že pri začatí podnikania svojho manžela udelila súhlas na použitie majetku patriaceho do BSM, pričom z výpovede žalovanej žiadna takáto skutočnosť nevyplývala. Žalobca toto svoje tvrdenie nepreukázal. Žalobca tiež účelovo s cieľom zavádzať súd, zamieňa živnostenské podnikanie A. C. s jeho majetkovou účasťou v spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o. Žalobca sa dezinterpretáciou nálezu ústavného súdu I.ÚS 26/2010 snaží spochybníť záver prvostupňového súdu o neplatnosti zmluvy o ručení vo vzťahu k majetku patriacemu do BSM. Žalovaný uviedol, že žalobca síce uviedol pravdu, že ústavný súd nevyslovil neplatnosť ručiteľského záväzku, pretože nemá takú kompetenciu, na druhej strane ale dal jasné stanovisko, že je nespravodlivé, aby nebola vyslovená neplatnosť ručiteľského záväzku, na základe ktorého môže byť poskytnutý aj jediný majetok druhého manžela patriaci do BSM, keď tento manžel nemal o ručiteľskom záväzku vedomosť a ani s ním nevyslovil súhlas. Súd prvej inštancie tak postupoval správne, keď vzhľadom na zistené okolnosti prípadu aplikoval na zmluvu o ručení § 39 Občianskeho zákonníka a vyslovil jej rozpor s dobrými mravmi. Žalobca v odvolaní tiež nepravdivo uvádza, že príjmy A. C. a jeho manželky predstavovali len príjmy z podnikania A. C., pričom nepravdivosť tohto tvrdenia je zrejmá z výpovede Y. C., ktorá uviedla, že pracovala, hoci na rôznych pozíciách, a aj v súčasnosti pracuje. Žalobca sa v závere odvolania snaží extenzívnou interpretáciou právnych predpisov, ktorá je ďaleko za limitmi prípustnej hranice výkladu právnych noriem, subsumovať pod pojem podnikanie majetkovú účasť v s. r. o., a výkon funkcie konateľa za podnikanie. Žalovaný má za to, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k správne právne posúdeniu veci, rozhodnutie tohto súdu je vecne správne, dostatočne odôvodnené a preto žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a zaviazat žalobcu k náhrade trov odvolacieho konania žalovanému.

9. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 05.05.2020, ako reakcii na vyjadrenie žalovaného uviedol, že aj napriek tvrdeniam žalovaného o nemožnosti aplikácie ust. § 145 ods. 1 a ust. § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobca nedisponuje vykonateľným rozhodnutím na plnenie, je žalobca toho názoru, že práve tieto ustanovenia aj s ohľadom na rozhodnutia R61/1973 a R71/1944 je potrebné aplikovať na prejednávajúcu vec, najmä v súvislosti s namietanou neplatnosťou ručiteľského vyhlásenia. Navyše je potrebné skonštatovať, že neplatnosť namietaného ručiteľského vyhlásenia nebola doposiaľ právoplatne určená, keďže žalobca sa podaným odvolaním a argumentáciou v ňom uvedenou domáha s ohľadom na všetky okolnosti prípadu určenia, že ručiteľské vyhlásenie O.. A. C. je platný právny úkon, a teda podaná žaloba žalobcu je dôvodná v celom uplatnenom rozsahu. Čo sa týka tvrdenia žalovaného o dezinterpretácii výpovedí jednotlivých svedkov žalobcom, žalobca považuje za podstatne výslovné

poprieť uvedené tvrdenia žalovaného, nakoľko tieto sú nepravdivé. Žalobca pri formulácii odvolania vychádzal výlučne zo slovných výpovedí svedkov, ktoré sú zachytené v zápisniciach z pojednávaní, ako aj na zvukových záznamoch z týchto pojednávaní. Žalobca je preto toho názoru, že je na mieste argumentácia, v zmysle ktorej bol na začatí podnikateľskej činnosti O.. A. C. použitý majetok patriaci do BSM, keďže uvedená skutočnosť vyplýva priamo z výpovedi svedkov. V tomto smere žalobca poukázal na samotnú výpoveď manželky O.. A. C., ktorá uviedla, že so začatím podnikania svojho manžela nikdy nevyсловila súhlas a taktiež nenamietala ani použitie spoločného majetku na začatie tohto podnikania. Žalobca si tiež nezamieta živnostenské podnikanie a majetkovú účasť O.. A. C. v spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o., avšak opätovne s ohľadom na všetky okolnosti daného prípadu dovoľuje poukázať na tvrdenie, že pod pojem podnikanie je potrebné subsumovať aj reálne ovládanie a riadenie právnickej osoby konkrétnou fyzickou osobou. Činnosť O.. A. C. v obchodnej spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o., preto je potrebné posudzovať ako jeho podnikanie, keďže uvedenú obchodnú spoločnosť zastupoval navonok, ako aj z dôvodu, že jeho jediným príjmom bol príjem práve z tejto činnosti. Na začiatok tejto podnikateľskej činnosti boli použité finančné prostriedky spadajúce do BSM, a teda manželka O.. A. C. mu na jeho podnikateľskú činnosť udelila konkludentný súhlas. Žalobca zotrval na pôvodných tvrdeniach a naďalej žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 09.03.2020 opätovne uviedol, že žalobca si zrejme neuvedomuje rozdiel medzi postavením úverového dlžníka, ktorým je spoločnosť FALCOM TRADE, s. r. o. a postavením ručiteľa, ktorým je A. C.. Dlh z úverovej zmluvy by mohol byť uspokojený z majetku patriaceho do BSM A. C. a jeho manželky len v prípade, že by obaja boli účastníkmi zmluvy o ručení. Žalobca opätovne s cieľom zavádzať súd, zamieňa živnostenské podnikanie A. C. s jeho majetkovou účasťou v spoločnosti FALCOM TRADE, s. r. o. Čo sa týka výpovede manželky A. C., táto jednoznačne uviedla, že z jej strany nebol udelený žiadny súhlas na použitie majetku BSM na účely podnikania jej manžela. Žalobca tiež opakovane nepravdivo uvádza, že príjmy A. C. a jeho manželky predstavovali len príjmy z podnikania A. C.. Žalovaný mal za to, že došlo zo strany súdu prvej inštancie k vecne správne rozhodnutiu, preto navrhol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdiť.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (contrario § 385 ods. 5 CSP) a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto za obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov tohto rozhodnutia s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia.

15. Žalobca odvolaním napadol rozsudok okresného súdu v rozsahu výroku, ktorým v časti bola žaloba žalobcu zamietnutá. Súd zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal neúčinnosti Kúpnej zmluvy V-XXX/XXXX zo dňa 21.05.2018 v znení Dodatku zo dňa 25.06.2018, ktorú žalovaný uzatvoril s predávajúcim O.. A. C. a Y. C., a to v časti, v ktorej došlo k prevodu nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve predávajúcich na žalovaného, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie Obec R. a v časti, v ktorej sa žalobca domáhal neúčinnosti Kúpnej zmluvy V-XXXX/XXXX zo dňa 21.05.2018, ktorú žalovaný uzatvoril s predávajúcimi O.. A. C. a Y. C., na základe ktorej došlo k prevodu nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve predávajúcich na žalovaného zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie a obec R..

16. Žalobca poukazoval na ust. § 145 ods. 2 a § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kde v zmysle týchto zákonných ustanovení mal za to, že ak si manžel, ktorý sa právnym úkonom zaviazal neplní svoje záväzky, môže sa veriteľ domáhať uspokojenia aj z majetku patriaceho do BSM, a to aj v prípade,

ak konajúci manžel nemal na svoje konanie súhlas druhého manžela. Podľa názoru žalobcu, ak sa právny úkon, ktorým jeden z manželov prevzal ručiteľský záväzok, tento sa netýka spoločných vecí, nevzťahuje sa na neho ust. § 145 Občianskeho zákonníka. K ručiteľskému záväzku jedného z manželov, preto nie je potrebný súhlas druhého manžela. Pri prípadnom vymáhaní ručiteľského záväzku jedného z manželov, bude veriteľ môcť dosiahnuť uspokojenie aj zo spoločného majetku manželov v zmysle § 147 Občianskeho zákonníka, preto nemožno z toho vyvodzovať, že prevzatie ručiteľského záväzku je záležitosťou, ktorá (ako nie bežná) vyžaduje pre svoju platnosť súhlas druhého manžela. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie R61/1973 a R71/1944.

17. Žalobca ako veriteľ a spoločnosť FALCOM TRADE, s. r. o., Šahy ako dlžník, uzatvorili dňa 13.06.2016 zmluvu o kontokorentnom úvere, pričom žalobca na základe zmluvy poskytol spoločnosti úverový limit 73 000,- Eur. Uspokojenie pohľadávky žalobcu a splnenie záväzku spoločnosti vyplývajúceho zo zmluvy o úvere bolo zabezpečené ručením 1. O.. M. G. a 2. O.. A. C. na základe dohody o ručení zo dňa 27.11.2017 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou a ručiteľmi, v zmysle ktorej ručiteľia vyhlásili, že ak spoločnosť voči žalobcovi nesplní záväzok určený v úvodných ustanoveniach dohody, uspokojia žalobcu ako ručiteľia v celom rozsahu spoločnosťou nesplateného záväzku.

18. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že k ručiteľskému záväzku jedného z manželov (v tomto prípade O.. A. C., ktorého manželkou je Y. C.), nebol potrebný súhlas manželky. Prevzatím ručiteľského záväzku jedným z manželov, ale nevzniká spoločný ručiteľský záväzok oboch manželov.

19. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

20. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

21. Citované ustanovenie § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka upravuje vzájomné vzťahy manželov a tretích osôb s ohľadom na dispozičné úkony bezpodielových spoluvlastníkov, t.j. na právne úkony, ktorými manželia disponujú so spoločnými vecami ako predmetom bezpodielového spoluvlastníctva. Vo vzťahu k tretím osobám zakladá aktívnu alebo pasívnu solidaritu manželov z platných právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí. Tento dôsledok nastáva bez ohľadu na to, či právny úkon týkajúci sa spoločných vecí urobil jeden z manželov alebo obaja manželia spoločne, a či išlo o bežnú vec (záležitosť) alebo o inú než bežnú vec. V zmysle tohto ustanovenia sa na platnosť právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí a urobeného len jedným z manželov (teda úkonu, pri ktorom manželia nevystupujú spoločne ako účastníci), vyžaduje súhlas druhého manžela, ak ide o inú než bežnú záležitosť. Nedostatok tohto súhlasu má za následok neplatnosť právneho úkonu, pričom v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka ide o relatívnu neplatnosť. To znamená, že právny úkon, ktorý nemožno považovať za vybavovanie bežnej záležitosti, uskutočnený iba jedným z manželov bez súhlasu druhého manžela, sa považuje za platný, pokiaľ sa ten, kto je ním dotknutý, nedovolá jeho neplatnosti. Základnou podmienkou aplikácie ustanovenia § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka na konkrétny prípad je však existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí. Pokiaľ táto podmienka nie je splnená, sú úvahy o tom, či v konkrétnych okolnostiach išlo o bežnú alebo nie bežnú záležitosť a teda či k právnomu úkonu bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela, bezpredmetné. Za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva alebo k výkonu jeho správy. Týmto predmetom podľa platnej právnej úpravy (§ 143 Občianskeho zákonníka) môže byť len to, čo môže byť predmetom vlastníctva, teda iba veci v právnom zmysle, t.j. ovládateľné hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí. Za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Na tomto závere nič nemení to, že pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva sa vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov (dopadajúce len na vzťah medzi manželmi a nie aj na ich vzťah k tretím osobám) podľa zásad platných pre vyporiadanie tohto spoluvlastníctva (vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v širšom zmysle). Podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napr. zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21. decembra 1973 sp. zn. 3Cz 57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov 74Cdo 234/2010 a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, ČSR a

SSR, vydanom Najvyšším súdom ČSSR, SEVT Praha 1986), ručiteľský záväzok jedného z manželov (R 61/1973) alebo zmluva o výpožičke uzavretá len jedným z manželov (R 71/1994). Pri nezmenenej právnej úprave predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné. Rovnaký záver platí aj pre zmluvu o pristúpení k dlhu uzavretú len jedným z manželov. I keď pri uvedených právnych úkonoch ide o rozdielne právne inštitúty, z hľadiska ustanovenia § 145 Občianskeho zákonníka je pre ne charakteristické to, že sa priamo netýkajú predmetu bezpodielového spoluvlastníctva, teda spoločných vecí, preto je aplikácia tohto ustanovenia v súvislosti s nimi vylúčená. (pozri napr. rozsudok NS SR 4 Cdo 234/2010 z 29. 06. 2011).

22. Ak je teda Dohoda o ručení zo dňa 27. 11. 2017 uzavretá len jedným z manželov (v prípade O.. A. C.), bezprostredne sa nedotýka predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí.

23. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu okresný súd dospel k správne právnemu záveru, že uzavretím dohody o ručení O.. A. C. nevznikol spoločný záväzok manželov, pretože nešlo o vybavovanie záležitosti týkajúcej sa spoločných vecí, a z tohto dôvodu k takémuto právnemu úkonu nebol ani potrebný súhlas jeho manželky. Tento právny záver vylučujúci aplikáciu § 145 Občianskeho zákonníka v predmetnej veci zodpovedá hore uvedenému výkladu tohto ustanovenia. Pokiaľ na základe dohody o pristúpení k záväzku vznikne spoločný záväzok manželov, je veriteľ oprávnený na základe exekučného titulu vydanému proti obom alebo aj proti len jednému z manželov domáhať sa bez ďalšieho uspokojenia tohto záväzku z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva. Ustanovenie § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva, umožňuje uspokojenie veriteľa z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve v prípadoch, ak veriteľ má pohľadávku iba voči jednému z manželov. V týchto prípadoch, v ktorých nejde o spoločný dlh manželov a na ktoré sa preto ani nevzťahuje § 145 Občianskeho zákonníka, je povinný druhý manžel, ktorý nie je dlžníkom, strpieť, aby veriteľova pohľadávka bola uspokojená z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch manželov.

24. Nález Ústavného súdu SR I.ÚS 26/2010-26 zo dňa 8. decembra 2010 však aj v takomto prípade umožňuje posúdiť predmetný právny úkon (dohodu o ručení) cez prizmu dobrých mravov, pokiaľ sa javí, že môže ísť o úkon priečiaci sa dobrým mravom, a teda právny úkon neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti totiž ústavný súd poukázal na skutočnosť, čo je totožné aj v tomto prípade a na čo poukázal aj okresný súd, že ručiteľ realizoval podnikateľskú činnosť nie vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, ale účasťou na podnikaní právnickej osoby - spoločnosti s ručením obmedzeným FALCOM TRADE, s. r. o. Pojmovým znakom takejto obchodnej spoločnosti je práve obmedzené ručenie spoločníka za jej záväzky a aj oddelenie záväzkov v spoločnosti a spoločníka. Kým spoločnosť zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom, spoločník ručí za záväzky spoločnosti len do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri. Podnikateľské riziko spojené s prípadnou platobnou neschopnosťou teda zaťažuje v zásade spoločnosť a ručenie spoločníka je zákonom limitované. Správne okresný súd prihliadal na to, že za takýchto okolností sa javí ako odporujúce dobrým mravom, keď spoločník (fyzická osoba) v tomto prípade O.. A. C., bez súhlasu svojej manželky Y. C., uzatvoril s veriteľom spoločnosti dohodu o ručení, čím prevzal na seba záväzok uspokojiť pohľadávku veriteľa ak tak neučiní dlžník. Ide o dohodu medzi veriteľom a ručiteľom, ktorou vznikne nový záväzok a ručiteľ sa dostáva do pozície podobnej dlžníkovi.

25. Žalobca sa domáhal odporovateľnosti právnych úkonov v zmysle § 42a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Správne okresný súd poukázal na to, že u blízkych osôb, ako nadobúdateľov sporného majetku dlžníka Občiansky zákonník konštruuje vyvrátiteľnú domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa poznali. V tejto súvislosti okresný súd správne poukázal na to, že žalovaný v zmysle § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka ako osoba blízka ručiteľovi (vzťah otca a syna) objasnil, že dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa, ani pri náležitej starostlivosti nepoznal. Uviedol, že o podnikanie rodičov sa nezaujímal, nevedel o tom, že spoločnosť FALCOM TRADE, s. r. o., ktorej spoločníkom bol aj jeho otec, má nejaké finančné problémy, mal svoju robotu, riešil svoj život. Žalovaný nevyvinul žiadnu relevantnú činnosť, z výsledkov ktorej by mohol ukracujúci úmysel otca rozpoznať alebo sa o ňom dozvedieť. Navyše to nenamietal ani žalobca. Predpoklady pre odporovateľnosť právneho úkonu tak neboli splnené. Žalobca nepreukázal, že úmysel dlžníka (otca žalovaného) ukrátiť svojho veriteľa bol

žalovanému známy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny, a to aj v závislom výroku o trovách konania.

26. O náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti a § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a vzhľadom na neúspech žalobcu v odvolacom konaní a úspech žalovaného, odvolací súd priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

27. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).